

kan forskydes til den forkerte Side, saaledes at naar de særlig skulde være paa- virkede af Godsejernes Interesser, kunde det paavirke dem til at sige: Saa nedlægge vi slet ikke Forbud for den og den Strækning. Det er ikke af saa stor Betydning, at der nedlægges Forbud, og naar vi dermed tillige berøve den vedkommende Mand hans Ejendomsret over hele hans Kyststrækning, lade vi helt være med det. Hvis altsaa Kommissionen ikke vil være fuldt samvittighedsfuld, men vil tage særligt Hensyn til Godsejerne, hvad jeg nu ikke antager, bliver det Resultatet, at Kystfredningen efter det fra Flertallets Side foreliggende Forslag bliver mindre effektiv, end saa fremt man siger til Kommissionen: Finde I, at det har Betydning for Fredningen, at der nedlægges Forbud paa privat Ejendom, saa have I Lov at gøre det, og saa bør I gøre det, men finde I det unyttigt, have I ogsaa Lov at undlade det. Jeg finder, det er et saa humant, retfærdigt og udmærket Standpunkt, at man ikke kan argumentere imod det.

Sigvald Olsen: Det udmærkede og humane Standpunkt overfor Smaakaarsfolk, som det ærede Medlem, der nu satte sig, talte om, gjorde han ikke gældende ved Sagens Behandling her i Tinget. Det er først, efter at Sagen har været oppe i Landstinget, og Godsejernes Repræsentanter have gennemtvunget den Form, der nu foreligger, at han har faaet denne store Interesse for Smaakaarsfolk.

Svensen: Selv om dette var Tilfældet, maa jeg dog sige, at naar man kan komme til en god Erkendelse, er det bedre, at det sker sent end aldrig. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem var kommet til den samme gode Erkendelse. Men jeg har ikke staaet her i Tinget som Ordfører i denne Sag, og det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) har under Sagens tidligere Behandling netop gjort det samme Syn gældende, som jeg her har hævdet. Naar jeg er kommen ind paa det nu, er det, fordi det ærede Medlem har draget det ind. Det er ikke mig, og heller ikke andre, det var det ærede Medlem, der begyndte at tale om Godsejernes Interesser contra Smaakaarsfolks, saa det er det ærede Medlem, der bærer Ansvaret for, at Diskussionen er kommen ind i den Gænge.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Flertallets Ændringsforslag (se Till. B.)
vedtoges med 62 Stemmer mod 15.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget er ændret her i Tinget, vil det nu blive sendt tilbage til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Till. C.; Udvalgets Erklæring findes i Till. B.)

Lovforslagets Paragraffer med tilhørende Ændringsforslag sattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Blem): Som det fremgaar af Udvalgets Erklæring, er der et Flertal paa 10 Medlemmer, der indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, medens et Mindretal paa 5 Medlemmer har stillet to Ændringsforslag, et til § 11 og et til § 13. Der er under Behandlingen i Landstinget foretaget ikke faa Ændringer i Lovforslaget, men de allerfleste ere Redaktionsændringer eller Ændringer af mindre væsentlig Betydning. Egentlig er kun en eneste af større Betydning, nemlig den, som angaar Indsættelsen af et Tilsynsraad paa 5 Medlemmer, hvoraf Finansministeren vælger den ene, medens hvert af Tingene vælger to efter Forholdstalsvalgmaaden. Valget sker for et Tidsrum af 6 Aar. Dernæst bestemmes, at dette Tilsynsraads Medlemmer lønnes med 500 Kr. hver om Aaret. Endvidere er det bestemt, at de to Revisorer skulle vælges af Rigsdagen, en af hvert Ting, og at de skulle lønnes med 1,000 Kr. hver. Jeg tror, det i og for sig er rimeligt, at der kommer et saadant Tilsynsraad, thi det kan vistnok være ønskeligt, navnlig naar der skal optages større Laan, at et Tilsynsraad kan tage Del i Overvejelserne i den Anledning. Flertallet har derfor indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og Mindretallet har ikke andre Ændringer at stille, end at Tilsynsraadet